

Svendborg

Til

Salling Herreds Extraret !

Ved Svendborg Amts Ordre af 11. ds. er jeg beskikket som Dafenskt for Arrestantinden Karen Erikke Eriksen, Gregersens Hustru, der er under Tiltale ved den ærede Ret for Barnefødsel i Dølgemaal.

Idet jeg fremlægger min Beskikkelse skal jeg tillade mig at bemærke følgende :

Jeg har intet at indvende mod den af Aktor givne Fremstilling af Sagens faktiske Omstændigheder, der i det væsentligste findes stemmende med Forhørsudskriften med Bilag, og Arrestantinden vil herefter heller ikke kunne undgaa at straffes for Barnefødsel i Dølgemaal efter den af Aktor citerede Straffelovs paragraf, men jeg formener dog at der er saadanne formildende Omstændigheder tilstede, at Arrestantinden ikke bør idømmes Forbedringshusarbejde, men en kortere Tid simpelt Fængsel. Arrestantinden har under hele Forhøret hævdet, at hun i den sidste Tid af sit Svangerskab havde følt sig overbevist om, at Fosteret var dødt, da hun aldrig mærkede Livstegn fra det, og

ligeledes har hun stædse hævdet, at hun hverken under eller straks efter Fødselen mærkede mindste Livstegn fra Barnet, og at hun derfor bestyrkedes i sin sikre Forvisning om, at det måtte være dødt. Endelig har hun erklæret under Forhørene og fastholdt overfor mig, under en Samtale jeg har haft med hende, at saafremt hun havde hørt eller mærket, at Barnet var levende, vilde hun ganske sikkert have sørget tilhørligt for det. Grunden til, at hun stadig havde benægtet at være frugtbar, fastholder hun udelukkende var den, at hun troede, at hendes Mand, naar han fik at vide, at hun havde født et Barn, hvortil en anden Mand var Fader, vilde kunne fordrø det ene af de i Ægteskabet avlede Børn udleveret, hvad hun for enhver Pris vilde undgaa, idet faderen under hele Ægteskabet havde været ond ved Børnene. Jeg føler mig overbevist om, at Arrestantinden oprigtigt angrer sin Skyld, og hun erklærer, at hun saa godt kan indse, at hun skal straffes, og hun ønsker heller ikke at undgaa Straf, men hun fastholder, at hun intetsonhelst har foretaget sig i den Hensigt at berøve sit Barn Livet, idet hun baade før og efter Fødselen er gaaet ud fra som givet, at Barnet var dødt, og hun fastholder, at hun har født hemmeligt alene af den Grund, at hun frygtede for, at et af hendes Børn ellers skulde blive taget fra hende. I Henhold til det foranførte tillader jeg mig at henstille, at Arrestantinden, der aldrig tidligere har været tiltalt eller straffet for nogen Lovovertrædelse, og som sikkert heller ikke fremtidig vil forbryde sig mod Loven, kun idømmes Minimumsstraffen, 4 Måneder simpelt Fængsel eller dog en kortere Tid simpelt Fængsel. Den

Slags Forbrydelser mod Loven, som her er Tale om, bør utvivlsomt behandles mildt, navnlig naar, som Tilfælde er her, den Skyldige aldrig forhen har været straffet, og iøvrigt formildende Omstændigheder har været tilstede. Under alle Omstændigheder indstiller jeg Arrestantinden til Rettens mildeste Dom. For Defensionen paastaar jeg mig Salar tilkendt, subsidiært hos det Offentlige . Hermed har jeg den Ære at indlade Sagen.

Faaborg den 12' August 1914.

Ærbødigt

Carl A. Møller